

9326

II

Bibl. Jng.

32/50

Wyjaśni z poematu
Saga Frythofa
Pieśni 14ta 16ta 19ta 21^a.

Wyd. Płomni 1882

+ m 287-305, 345-348.

32/50

Wright
John
Wright
John
Wright
John

2
Wyjāti z Szwedzkiego poematu Tegnora
pod tytułem

Saga Frythofa
przekład Fr. M.

17.

Przyjacie Frythofa do Króla Rynga.

1.

Król Ryng gody obchodzi, miodem się weseli
A piękna z nim Królowa wzniosła miejsce gości
Arkhthys, ręką z wiewronem, z majem sprządkę wroscien
Ona swiera jak wioma, on zwizdy jak jawni

2.

Idy wtem - patrz - wchodzi stary diki i mierzawy
Od głowy do stóp w skłonę niedźwiedzią przybrany
Drażny Król Rijeku wspania, chyli się zgnębiaty
Leż wrosciem swym parowyrpa dwornau orszak cały.

3.

Na najniższym on progu siada u drzwi sali
Jaki teraz, tak i dawniej biedni tam jadali
Dziwi sturę Krolewską jego postać dika
Kiedy go i wymiowa i pałsem wytyka

4.

Żerwie się groźny stary i gniewem raptonie
Najbliższego z sturalow w siłę chwytą dlonie
I przewraca, i głowę stawia go na ziemi
A w pysku nagle błędną i wryci i niemi.

5.

Co tam za wronach, Krol wota — co za niepokoję?
Poydź tu stary i powiedz — jakie imię twoje?
Powiedz gdzieś się urodził? jakie twe ządanie?
A ten: — jęki to pytań! — lew odpowiem na nie.

6.

Ciekawy jesteś Krolu, mego rodu, miana,
Co ci po moim imieniu — już ma nowego Pana

3
Ojczyzna, mój bolesi, domowi moim ne dra
Wieroy los mój do Wilka, dris' do Ciebie wyjdra.

7.
Niegdyś mój na swym grbiecie dzielny smok mój drwigiel
Koscinad bucie skrytem i wjatyj przesceigal
Dris' przy łodzi zamawry i berwotadny teriy
A ja stary sol wartę u morskich nadbrzezi.

8.
Chciałem widzieć tę mądrość, którą styniesz Pauc
Spotkało mój ryderctwo — ja zbyt stary na nie
Przeszłościem wiesz głupca, postawił na głowie
Leż sile mu — przebac Krolu — a Krol tak odpowia

9.
Przynaję stępnosć swoj i istowom i sprawie
Treba starych orauwai: — zbliz się — sięż na tawie
Kreui to smieszne przebranie — przeszedła radai
A ja chęj i otwartych i wesolych gości.

10.

Zrzuca więc z bark i głowy dżitkie swe dożnienia
I zgrubiały jowi starce w entodżienia szymienia
Na drichu mu ramię, z wyniosłego wrota
Jasny wot w złotych pasmach zlewa się do kota

11.

Plażer mu pyjący, błękitny przycygnia urody
Pół ma srebrny, czeroki — na nim tourie młody
^{kludp}
~~Stoi~~ otaki! — swietkami otowion dżitkami
Sam jeden w ród nich stoi, i boy łody z rżeni

12.

Pracnie gonie otawa pierścien z stola łany
U boku wisi orga, jakby grom wstrzymany
Spokoynie, mgła goatry na dżor lierny, tłumny
Stoi pizłny jak Balder a jak Tor tak dumny.

13.

I Krew: nagle Ingborgi lice szajtomienia
Jak blask rosy potnany co emięzi rozumienia
Jak dwie wodne lilie miotane nawaty
Tak i kurna jej wronie piercio, rżnia bżaty.

Górną trąba — i na wrychli gwar muiha strony
 Nadearta chwila ślubu — dziek Freja wniesiony
 Jabłko w rękę — kark w wieńcach i kwiatostej łapy —
 Podzięte ma siolana i w naszyjniku kłzory.

Krół powstaje — wtor srebrny po barkach mu spada
 Dotknij się chroni ślicha — i taki ślub składa
 "Wpadnie w mój moc Frythof dotąd nierwyciężny
 "Tak mi pomóż Odenie i Tora potężny!"

Wnosi się miodem i smiechem i rydentem w twary
 Jak błysk gromu, tak gniewem rycerskim się śarzy
 I tak mieczem w stół utnie ze od ciachu psaklere
 A po stawach dębowych odskocz rycerze.

Stuchaj i mego ślubu, w górnym neire tonie
 "Znam Frythofa — mój krewny — sobą go zastanie
 "Niech świat cały nań bije — ja z nim nierozdzielny
 "Tak mi pomóż i Norro i ty mieczu dzielny!"

18.

A Król z smiechem: — Do boju twój nęca stowa
 Leć gdzie Król. Ryng paucy, tam wolny jest mowa
 Królów, najlepszego daj mi wina w rogu
 Niech jacer zime naprego nie opuszcza prog.

19.

Biere róg świetna Pań — ^{Klepnął} ~~zbyt~~ radhi, i drogi
 Łabytek starych wiekow — ma on łobne nogi
 Ma nasłot obęgu ^{liniowego} ~~gnate~~, i tołolite
 Wizerunki przestoi j runy wyrzute.

20.

Z wstydlivem go cypotreniu w twórcy niepi stoni
 I na dręca, swą rękę. Krople wina roni
 Jak gdy brzechwili, zachod orumieni
 Tak też na emierney ręce ta kropla cieni.

21.

Josć róg chwyta j radu w nim widoczny butki
 Dwoje by go dręcały, nie wypito ludzi
 On porwad, j od razu tak się dziełnie opawid
 Że na radu Królowey, krople nie zostawid.

22.

W tem składo w karcę uderza przy krolowskim stole
 Brzmie pieśni Szwedzkiej miłosci w uertujacych krole
 Brzmie o Sygne, Hagbarcie, a serca rycerzy
 Z miękna i łopnieją pod stalą pancerny.

23.

Spiewa cześć Einherjom, i świetności Walthali
 Co oycowie po polach, po smorzech szli
 Rądy wro, za miecz chwytą, ciska wroch ^{marston} ^{sworny}
 A gęsto w koto stolu krąży róg godowy.

24.

Gracko rumne napoje przechytano edroja
 Gromiaty wracon rycerzów krolowskiej podwoje
 Pooreu rądy z kich posred uporzą na umi ^{tonie}
 Leir Ryng stacy już dawno upad przy młodym ^{tonie}

Podróż po łodzi.

Króć Ryng na Krolową na wotę cypiepy
Jedzie i gładkość łodiu go ciepy.

Nie jedź po łodzi — wota goń intody
Skapieć się w głębi, gdy przyjdą łody

A Ryngi — Nie tona Króle tak skoro
Jeżeli się boją, obeydź jerioro

Gość nasz wroch cicha gorąca j'rogi
Z apiepmie w tyruy urbraja nogi

Dzielny Kion' sadzi, leu' szalenie
Kresre po łodach, parscha ptomienie

Wędz' pędz', Ryng wota, j' okar' cymem
Zes' Krowi' leijenera prawym jest cymem

Pędr jak burza rumak spacerony
Stany mi stuka prośb młodej rony

Leś i goś tyrowy pędr lotnemi
To w bok, saś leś, to znów przed niemi

Meri run w rączy m kryśli zawodzi
Gmie Ingborzi wyrzł na lodzie

Pędr po gładkim, leśnym przestworze
Ale Fran zradna cucha w jerozie

W srebrny dach silny uderzy tonię
Sami w otwartą zapadły tonię

Liś Ingborzi twory zbjełaty
Leś już goś przepadł jak grom nawaty

Wyrzł się w łód tyrowy, stawał na snębie
I po rwał konia i wrócił nad głębie

Car tyłko w całej powieści
wzrost, życie na łonie były

To mi to dziełko - stary Prok wota
sam Strychowski nawet więcej mi zdota

W domu rumakia siwoni
A gość przed wejściem już jak mi rumi

19.

Wokna Frythofa

1.

Była wiosna — ptak śpiewa — i las się rieleni
 Słychać drzewki przepływających do morza strumieni
 Róża z gałką wygląda jakby usta Freja
 Głęboko w pieńkach męstwa, rycia i nadziei!

2.

A tary Krol wrac z Krolow, chce zejść na tary
 Stawa więc w różnych strojach cały dwór gotowy
 Lich dżurjory, sądyk chęci, konie rzy do kota
 A z kapturem na smaku wóhót o tury wota.

3.

Frythofie, patrz, Krolow! — Na białym biegunie
 Lewieci jak złota gąsienica na obłocznym runie
 Mniej pękne Freja, Rota — na głowie purpurowa
 Z Krolow w dżurjory błękitne Krolow, się piora.

4.
Nie patrz na tę pierś białą — kpiłabyś jętem urodku
Na to stoło jej włościw, na to niebo w oku
Na grę rory, białej po liściach Krolowy
Nie stygł głosu, co dźwięczy jak powieś majowy

5.
Gotowo. — Dalej w gory! jary! z gromotem rogów!
Sołoty do Odenu wrbijają się perogów
Pierzcha z twogi zwierni leiny, po norach się chowai
Z wyteroną go dędy Walkirya gani.

6.
Na lotnym torow przedem, stary Krol nie zdąży
Został z nim Fryktof — smilory i w myślach się gąrzy
C'mutny — ciżka się bolu w sercu jego ciary
Ję gdzie się tyłko zworoi, wpycha z nim się chary.

7.
Ciemniem rzucił more w tej zgubnej ślepotie
Nie na niem trocha! — wiatr ję wazym rozprasa łacie

Hucy Wiking — smierć grozi — trzeba cymu mgła
Ręcząją smutna singli przed bitym ognia

8.

Tu ginącej — tu smutek ciarne skryta wrogi
Prortaca mi nad twarz — tu wrogi marę, roję
O gaju Balderowym, słowie które data
Stoi — je to tyko Bogów — nie ona stauata.

9.

Na widok wzrości ludzi, gniew Jek ogniem ptonie.

Róże moje na zimny potoryty tonie.

Cori zimie po jej woni, wdziękank jej urody.

Mroźny jej oddech cały kwiat obleka w lody.

10.

Tak skary. — Acha obom smieje się zachrona

Ociefnioma skatę, brzoza oue niona

Krók zwiada 7 tak srebrze: — Jak tu pyknie, mile

Tu igroczny, unurzony, tu zarne na chwile

11.

Na twardej ziemi, Paunie, spaci' ci nie przystoi
Cigzki to len — do twojch wraaymy podwoi
A krol: Len tu jak Progi niespodzianie schodzi
A gośi jak Paun domu spaci' mi nie przeszkodzi

12.

Dziżyty wije ptaszyk, na ziemi Frythof męstwa
Krol na jego kolanaach, swy skron' opiera
Spi jak rycerz na tawry po skonczonym boju
Spi jak dziecko u matki, spi w cisy, po kaju.

13.

Jdy wtem, stuchaj! ptak cenny takim spiewa glosom
Uderz w stara, a w miedzy jednym skonczysz. ciszem
Wci Krolowę jak twoje, wsparty na jej stowre
A ludzie nie niemyśl, i grob ni nie powie

14.

Wtem jinny ptak rozpiewa, ptak bity, urocy
Nie rowaz tego ludzie, ale Oden rowy

Latwie, ktori sen zabija? berbronnymi uderza?
Wszystko rytych, lecz stary utracony rytych.

15.

Tak Krolejz jak Karol i bialy wynura
Frythof z rzytym mieczem chwytaj w glosu lasu rzuca
Czarny leci ku Nastrand; bialy ku niebiosom
A drzewa jego podobny broniacych harfy glosom

16.

Angwa sz Ryng — Jak blysk mi po tem spowienieniu
Pod zastawą meczem, mile drzymaj w cieniu
Leci glosie mieczem twoj? brat gromu? Prosz naga zawolat
Ktoro to dźwięk nierozdzielnych, tak rozdzielu' zdołasz?

17.

Dość mieczow na polu, Frythof mu odciere
Nie potrojem lecz ostrzem przemawiają miere
W nich sz czarne kielichem dęchy gniędoz, szwary,
Kupcy na widok stary i szwary gromy

18.

Me' spateu — doświadczone, co myśł twa zamiera
 Me' tak takoo roztropność aboynemu kawiera
 Tyś Frythof — poronatem cię, gdy w dom moy wchodził
 Dawno wiedział Ryng stary, zorem cię przed nim krył

19.

Na co ta berjmiennoi? te oraty zmiennione?
 Na to aby starowi jego utracić rone
 Nigdy honor nie wchodzi jak goś berjmienny
 Oho jego otwarte, puch leci: dzień promienny.

20.

Hyndes' strachem ludzi i Bogów nawrociem
 Za sa lenim i wziętyni, tytu tawr przeciwnem
 Szadriem, że mym państwem wydać bdy otworzy
 A tyś wśród w oracie niedry i na kiju wsparci.

21.

J oremu ody epupnap? — J jam znał Potkanię!
 Walha jest waru zycie, drikonię w młodości
 i ciżkiem tyko tawr epanta, drikoni ta w nim ginie
 Tegom dornat — to uyrat — i prebauryb urinie.

22.

Stany jęstem, jak widzię j' nad grobem stoję
 Wezi to państwo, Krolow, wezi jak żonę swoją
 Bażę mi synem j' mego nie opuszczaj dworu
 Opiekuj się berbrowym — Jui nie mamy oporu.

23.

Nigdy tu Frythof nie, jak słodziej nie wchodzi
 Gdybym chciał by j' ja porwał — Ktorby mi przeszkodził
 Chciał tu rą, rą octatni wyżej tuwar jej drogę
 Bijała mi! ile sąpion, rą wybuchł poróg.

24.

Żył tu bawitem — mićkać mi trzeba
 Na głowie nierobtagany gniew mi ciężki nieba
 Balder, który na wspaniałych zlewa młotów swoje
 Mnie tylko nienawidzi — sam pod Klatwą stoję

25.

Żyję mi w wielkim świętym, na grzech jej spalania
 Wspomnę mi — Dzieci Krzyżu j' uort cichną pienia
 Orygna nawet wrzęcia nie da wykłębnu
 Oby pokój moim progom, oby sercu meemu.

26.

Nie ma dla mnie radości na świata przestrzeni
 Ziemia stopy mi pali; drzewo nie ma cienia.
 Rynek meżem Ingeborgi! — mój jutr nie będzie!
 Ławito jutr stoicie sycia i' noc ciarna wpydzie.

27.

Wstau' smoku! wstau'! na morstkie powracamy boje
 Pręstaw inów w starych watach oranie pierśi twoje
 Kray syroz skrytem chomury, z morstki tam się widać
 Leś, gdzie bawian ponieści, gdzie gwiazdy powiodą.

28.

Przecz burzo! bijcie gromy! z wrzyciem wafustym
 Gdy mnie wtrocza okucy, wewna, to inaydy cipe
 Mnoży w bojach ten wrzask; grady strach i' cioty
 Legne, chętnie, i' gniewne przejednam niebiosa

21.

Prępa Rynga

—V V—V.

Siedzi w swym wrzocie
Mocarz wspaniały.
Nier ma przy boku
Tarc na ramieniu.
Wieray Koi Jego
Przy pod nim w głębi
Złotą podkową
Kuje mur grobu.

Jedzie bogatry
Ryng po Rysrozie
Gibki tutek mostu
Pod nim się zgina.
Stoją rozwane
Pracny. Walhali
Dru go w pylek
Rycarz za rze

Don się oddalił
Woycha przegłose

Kalcem Walfaden
Wągwa pucharu.
Frej crot Krola
Wienory Kłofami
a Frigg blykitne
Wplata w nie Kuriaty

Brage zfiwjały
w harfe udeca
Dzwigorniy niri dnuwiny
Fego brimiy tony.
Stucha Wanady
Wzysanta na stole
Skrytyu sz agniem
Pzjata piero wrnowi

" Głozno po hedmach
" Dzwigory wrogki miewy
" Waty wrbuczone
" Ze krowiaj sz towarz.
" Laska. Ja Bogow
" W sitez przybrata
" Sitez, co tarore
" Gyrrie jak Perzerk.

11 Prognia nam bywał
11 Morze ten wielki
11 Tonid waz tawra
11 Zmowa pokoju.
11 Nowy spokoyney
11 Obrar promienny
11 Mile uż wrnois
11 Jak dym ofiarny

11 Towar mądrości
11 Głosi Walfaden
11 Twi przy nim sąga
11 Dziejów Prognia.
11 Słowo Krolewskie
11 Jakby murt Minne
11 Byto tak wygata
11 I tak głębokie

11 Kłótnia na pokoy
11 Zmieniał Forsete
11 Bawiać nad Urdy
11 Zrodtem szermierzem.

Tak byng na gitarie
"wiedziab z' szpied.
"Pratniq ston data
"Zemata krwi chiuwa.

"Nie byd on chappym
"Smore on lera
"Blaskiem stoncomym
"Oziab dla kartow.
"Chejnie dar spadab
"Z stoni Litow
"Le klio z ust spytowad
"Balsam porisiky.

"Widay Walhali
"Mody Driedrim!
"Stugi craf Potnoi
"Toby brimie bynie
"Brage uiz wita
"Mieda rog petay
"Z wiesniq potrozi
"Od noon potrozy.)

1878

- urität & Dauerhaftigkeit

wielkie
na gody obchodzone

ta druga na polovici
swište
Gorano naroda

made in the way

ill more to me!

Landthier Wf mit

Tabris Wilka

bequemer, statt ~~man~~
tieflich

8. Tak mi pomori Aene. Oden, Odin, Wól Bogów.

19

9. Tak mi pomori j' Nanne. Nanny, Bogini rana, dyja, lene
Ortowieja. Try ich byty Urd, weroani, j' Skuld, jedna Pręta
10. Gorewat breu Einhergom j' swietnos Walhalli.

Walhallu, mieſzkanię Bogów, j' przyjeżdżych do niej
rycerzy Einherge, mieſzkających z Bogami w Walhallu.

14.

Podrój po łodzi.

1. Zeſ Krowi Slejpnera prawym jeſt Synem.

Slejper, Kon. Odna

2. Mer run w raum w ktych sawodni.

3. Runy, litery ſtarej ſkandynawſkiej ſłowny.
Najlepiejſze dzieło o Runach, jeſt = Runlára =
przez Litlegren.

3. Ale Bran zradna krycha w jeſione.

Bran, Bogini wód, mora, zina Egiwa.

1. Gatki by usta Frey. Freja, Bogini miłości, de-
nus i Kaudynawskas.

2. Rota. Jedna z Walkirji, rozstrzegała losem
bojów.

3. Walkirja nie tylko rozstrzegała bitwy, ale
i stawiała wyroki o poległych, i ustępowała
rycerzom w Walhalli.

4. Wiking
historie stawone nazwisko jednego
z najstarszych potwornych bohaterów na morze.

5. Grany Jeli iu Nastrand.

Nastrand, nadbrzeż podziemnego świata
otwarty trupami, siedlisko zmarłych.

6. Grane duchy Niflheimu.

Niflheim, Chaos poprzedzające stworzenie
świata. Z dziewięciu przepaści podziemnego świata,
nad którym Hel Bog śmierci pałuje, najgłębszą
i najwęższą jest Niflheim i tam to znajduje
się wyżej wspomniany Nastrand.

9. Łow mój Wilkowi Świątym.

Vargo j. Veum, łupus jn łow. sacris, Lexic.
mytholog. Magnusena, stro: 540.

21.

Drapa Rynga

1. Drapa

Nagdytury j. naguroczytury hymn na cześć
zmarłych królów i kochańców.

2. Prifrost.

Tęora, most Bogów.

3. Arg go wpyethie.

Bogowie. Postęp podania, Król Bogów
Oden przedstawia Argfars

4. Walfred.

Imię Odena Kierującego bitwami

5. Frei, bog obfitości, urodzajności.

6. Frigg, Frigg. Żona Odena

7. Brage. Bog Poety

8. Wanadis. Różna

Wanadis - przypadek Frei. Ven
do Venus

9. Berserk

rodzaj rodziny, który się drżąc walczy
Ktoś odnawia. Opili wojak, zabijał wpyetho

